

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. София, 07.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44 състав, в
публично заседание на 11.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9781** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145-178 от АПК във вр. с чл. 118 от КСО.

Образувано е по жалба на А. Й. Н. от дата 05.10.2012г. против Решение на Директора на Столично управление Социално осигуряване №РО-629 от 17.09.2012г., тъй като му е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, съобразно категорията труд. Счита, че решението е незаконосъобразно по изложени в жалбата съображения и моли съдът да го отмени като такова.

Ответникът поддържа, че жалбата е неоснователна и моли същата да се отхвърли като такава.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, доводите и възраженията на страните и на осн.чл. 235, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Решението е съобщено на неговия адресат на дата 27.09.2012г., видно от представената в цялост административна преписка и приложено в нея известие за доставяне на регистрирана пощенска пратка.

Жалбата следователно е подадена в 14 дневния преклузивен срок по чл. 118, ал.1 от КСО, изпратена в сроковете и по реда на същия член от административния орган и от легитимирано за това лице. Жалбата е подадена срещу годен за оспорване административен акт, издаден по реда на чл.117, ал.3 от КСО, при спазена процедура

за задължителен предварителен административен контрол на актовете на Ръководителя на ПО. Не се установява наличие на другите обстоятелства по чл.159 от АПК.

Видно е от оспореното решение, че А. Й. Н. е подал жалба вх. № ЖП-711 от 16.08.2012г. срещу Разпореждане № [ЕГН] изх.№ МП-52804#2 от 29.06.2012г на Ръководител ПО, с което му е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ поради неизпълнени условия на пар.4, ал.1 от ПЗР на КСО и чл. 68, ал. 1-2 от КСО. Недоволно от постановеното разпореждане, лицето го обжалва в законоустановения тримесечен срок с претенцията, че стажа му от 1г. 5м. 5дни, положен във фирма „Пента” като оператор на шприц машини, с които са се произвеждали химикалки и пълнители за тях, не е зачетен за втора категория труд. В жалбата се съдържа искане за нова преценка на правото на жалбоподателя на лична пенсия за ОСВ, като се изразява готовност за ангажиране на свидетели относно установяване на обстоятелството, че стажът му във фирма „Пента” в размер на 1г. 5м. 5дни като оператор на „шприц машини” за производство на химикалки и пълнители за тях е от втора категория труд.

Жалбата пред Директора на СУ „СО” също е подадена в срок и е допустима за разглеждане по чл. 117 от КСО.

От данните в пенсионното досие приложени с административната преписка по делото, е видно, че А. Й. Н. е направил искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст със Заявление вх. № МП-52804 от 21.06.2012г., към което е представил документи за осигурителен стаж и доход, необходими за преценка правото и размера на пенсията, включително заповед № 1284 от 09.09.2011г. за прекратяване на трудовото му правоотношение с [фирма]-С., считано от 08.09.2011г. В заявлението е декларирал, че не се осигурява от 08.09.2011г. и че е съгласен да не се зачита неоформения трудов стаж.

Към датата на подаване на заявлението - 21.06.2012г. жалбоподателят има навършена възраст 60 години, 1 месец и 13 дена. Към същата дата на подаване на заявлението -21.06.2012г. длъжностното лице по пенсионно осигуряване е зачело по представените документи осигурителен стаж 5 години, 5 месеца и 4 дни от първа категория труд, 8 години 7 месеца и 7 дни от втора категория, 21 години, 6 месеца и 13 дни от трета категория и общ осигурителен стаж, превърнат на основание чл. 104 от КСО към трета категория труд - 41 години, 4 месеца и 2 дни. В този стаж, видно от Доклад за осигурителен стаж, е включен и стажа по трудова книжка № 142, положен от лицето в дружествена фирма БСШ "Пента" ООФ на длъжност "настройчик" в периода от 10.05.1990г. до 01.03.1991г., който е зачетен в размер на 09месеца и 22 дни от трета категория труд. Оригиналът на трудова книжка № 142 отново е представен и ценен в производството по чл.117 от КСО.

Административният орган е установил, че при направената проверка в разпореждане № [ЕГН] изх.№ МП-52804+2 от 29.06.2012г. пенсионният орган неправилно е зачел по трудова книжка № 142 стаж от трета категория труд в размер на 09месеца и 22 дни, положен от лицето в периода от 10.05.1990г. до 01.03.1991г. в дружествена фирма БСШ "Пента" ООФ на длъжност "настройчик". Според графа 5 на трудовата книжка № 142 лицето е започнало работа в посочената фирма на 30.03.1990г., на длъжност "оператор на шприц", преназначено е от 01.10.1990г. на длъжност "оператор на шприц+поддръжка", а от 01.03.1991 г. е преназначен на длъжност "настройчик ръководител на смяна". В графи 6 и 9 на същата трудова книжка липсват подписи и

печати на ръководител на предприятието, а в графа 8 липсва вписване на дата и правно основание за прекратяване на трудовия договор, а в графа 2 липсва вписване на вида дейност. В дългия печат, положен само на стр. 17 на мястото на данните за напускане на работа /дата и правно основание/, също не са вписани датите на започване и прекратяване на трудовия договор на лицето, липсва и печата на предприятието. Предното вписване на данни в същата трудова книжка № 142 за жалбоподателя е, че трудовият му договор със СДП-КСДЦ на длъжност "шлосер КИП" е прекратен считано от 10.05.1990г. Сравнявайки двете последователни вписвания се установява, че от 30.03.1990г. до 10.05.1990г. жалбоподателят е работил едновременно на пълно работно време и в СДП-КСДЦ и във фирма "Пента".

Административният орган се е позовал на т.6 от Инструкция № 2492 за реда и начина на издаване на документи за трудов стаж /Д.в.бр.20/1968г./, според която трудовата книжка по чл.17 от КТ се издава и води съгласно Наредбата за трудовите книжки /в. Известия бр.26/1953г./. В т.5 от Наредбата за трудовите книжки е отразено, че трудовата книжка трябва да съдържа дата на постъпването на работа и датата на уволнението, а в т.6 от същата Наредба е предвидено в трудовата книжка да се вписва и причина на уволнението и по кой законен текст /член, буква/ е уволнен работника/служителя. В б."в" от т.6 от Инструкция № 2492 е вписано и изискването, че в трудовата книжка освен данните, посочени в т.5 и 6 от Наредбата за трудовите книжки, се вписва още и продължителността на придобития от работника/служителя трудов стаж към датата на прекратяване на трудовия договор, която се отбелязва на следващия ред под вписването за напускане на работа и се подписва и подпечатва с печата на предприятието или организацията по начин да засегне двете страници.

Ответникът по жалбата също е констатирал, че трудовият стаж / в размер на 09месеца и 22 дни/, положен от жалбоподателя в периода от 10.05.1990г. до 01.03.1991 г. в дружествена фирма „Пента”, е нередовно оформен и при липса на законоустановени реквизити според изискванията на действащата през периода на полагането му Наредба за трудовите книжки /в. Известия бр.26/1953г./ и Инструкция № 2492 за реда и начина на издаване на документи за трудов стаж /Д.в.бр.20/1968г./ и не следва да бъде зачетен при преценката на правото на пенсия на лицето.

Съгласно пар.4, ал.1, т.1 от ПЗР на КСО /в редакцията към 21.06.2012г.-датата на подаване на заявлението от лицето/ до 31.12.2014г. вкл. лицата, които са работили 15 години при условията на втора категория труд, могат да се пенсионират, ако имат сбор от осигурителен стаж и възраст 100 за мъжете и са навършили възраст преди 01.01.2012г. 57 години за мъжете при втора категория труд. Видно от представените документи А. Й. Н. е депозирал заповед № 1284/08.09.2011г. за прекратяване от 08.09.2011г. на трудовото му правоотношение с [фирма]-С., което /прекратяване на осигуряването му/ е условие за отпускане на пенсия за ОСВ.

Към датата на заявлението-21.06.2012г. лицето има навършена възраст 60г.01м.13 дни т.е. лицето отговаря на условието на пар.4, ал.1, т.1 от КСО преди 01.01.2012г. да е навършил 57г. възраст.

След преглед на представените от жалбоподателя документи за осигурителен стаж, контролният административен орган установява, че правилно и при спазване на законовите норми пенсионният орган е зачел стажа в размер на 5г. 05м. 04дни 4 години от първа категория труд и стажа 8г. 07м. 07днии 11 години от втора категория труд. Стажът от III категория труд в размер на 09м.22 дни, положен в периода от 10.05.1990г. до 01.03.1991г. във фирма „Пента”, неправилно е зачетен от пенсионния

орган, тъй като е нередовно оформен и представлява годно доказателство, поради което следва да се изключи при преценка на правото на пенсия на жалбоподателя, а именно: 21г. 06м. 13дни-09м. 22 дни е равно на 20г.08м.21 дни.

Съгласно чл.104, ал.2 от КСО общият осигурителен стаж на лицето, превърнат към III категория труд, е 40г. 06м. 10 дни, а сборът от възраст и общ осигурителен стаж /точки/ е 100г 07м 23дни, т.е. към датата на заявлението лицето отговаря на изискването за наличие на 100 точки.

Лицето не отговаря на изискването на пар.4, ал.1 от КСО да е работило 10 г.при условията на I категория труд или 15 г. при условията на втора категория труд. Видно от представените документи за осигурителен стаж, лицето е работило 5г.05м. 04 дни при условията на I категория труд и 8г.07м.07дни при условията на II категория труд, т.е. общия сбор от I категория + II категория /8г.07м.07дни +5г.05м.04дни/ =14г.00м.11дни.

Директорът на СУ „СО”, констатира и, че при изчисляване на осигурителния стаж на лицето основателно не е включен този, отразен в трудова книжка № 142 за периода от 10.01.1976г. до 06.07.1976г. в ДСУ С. окръг", Общостроителен район-С., тъй като не е заверен - вписания придобит общ трудов стаж не е подпечатан с печата на предприятието. Този стаж обаче не е предмет на правния спор по настоящото дело.

Затова в оспорения административен акт, се правят правни изводи, а именно съгласно чл. 68, ал. I от КСО, ред. 2012г., когато е подадено заявлението за пенсиониране, право на пенсия за ОСВ се придобива за мъжете при навършване на 63-годишна възраст и осигурителен стаж 37 години. От 31.12.2011г.възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с 4 месеца за жените и мъжете до достигане на 65 годишна възраст за мъжете. В конкретния случай е изпълнено второто изискване на нормата, но жалбоподателят няма изискуемата възраст 63 г. и 04м.

С оглед посочените по-горе обстоятелства, ответникът по жалбата е приел, че длъжностното лице по пенсионно осигуряване правилно е постановило отказ за отпускане на исканата пенсия и е оставил без уважение жалба вх. № ЖП-711 от 16.08.2012г. на А. Й. Н. срещу Разпореждане № [ЕГН] изх.№ МП-52804#2 от 29.06.2012г., като неоснователна.

В настоящото производство спорен между страните е единствено въпросът от дали следва да се зачете стажът на оспорвания за периода 10.05.1990г.01.03.1991г като втора категория труд. С оглед разпределение на доказателствената тежест в процеса, жалбоподателят следваше да докаже главно и пълно, че е работил във фирма „Пента” ООФ, 9 месеца и 22 дни в периода 10.05.1990г. до 01.03.1991г., при втора категория труд.

За установяване на релевантните за спора факти, а именно продължителността на работа на жалбоподателя във фирма „Пента”, съдът е разпитал поискания и призован свидетел С. А. Г.. Съдът намира, че свидетелските показания са допустими, тъй като по делото има представени, респ. обсъдени в обжалваното решение писмени доказателства, които установяват вероятността на трудовия/осигурителния стаж, и които са издадени от работодателя/осигурителя, при който е придобит стажът, и по време на полагане на стажа. В този смисъл съдът намира, че трудовата книжка на жалбоподателя, е именно такъв писмен документ.

От разпита на свидетеля се установява, че познава А. Й. Н., работили заедно в тази фирма „ПЕНТА”. Свидетелят работил във фирмата от 1991г. до 1994г., А. започнал работа след него, след 1991г. Работили заедно докато прекъснала дейността

на фирмата през 1993-94 г. Освободили А., а него оставили като охрана. Показанията на този свидетел не отразяват дали жалбоподателят е работил във фирмата преди 1991г., тъй като неговите впечатления са от 1991г. Същите следва да се кредитират от съда, доколкото не се опровергаха от други доказателства представени от ответната страна, а и отразяват лично възприети факти на свидетеля относно релевантния за спора факт- мястото и продължителността на полагане на труд от страна на жалбоподателя при условията на втора категория.

От правна страна, съдът намира следното:

Претенциите на жалбоподателя, че стажът му във фирма "Пента" ООФ не е зачетен от II категория труд са основателни. Според чл 347 от КТ, ред ДВ бр. 30 от 13 А. 1990г., трудовата книжка е официален документ, с който се удостоверяват началото и краят на трудовото правоотношение, заеманата длъжност, основаниято за прекратяване на трудовото правоотношение, продължителността на трудовия стаж на работника, както и други данни и обстоятелства, свързани с неговата трудова дейност. Релевантните факти са установими чрез представените по делото писмени доказателства, като на трудовата книжка следва да се зачете материалната доказателствена сила -чл. 179 ГПК във вр. с чл.178, ал.2 от ГПК и чл. 347 КТ.Според чл.2 от ЗП, отм., но в сила към периода 1990-1991г., работниците, служителите, земеделските стопани-кооператори, членовете на трудово-производителните кооперации, културните дейци и адвокатите придобиват право на пенсия за изслужено време и старост след навършване на трудов стаж и възраст съобразно определените категории труд:а) /И.. - ДВ, бр. 52 от 1992 г./ I категория: при 15 години трудов стаж и възраст 52 години за мъжете и 47 за жените;б) /И.. - ДВ, бр. 52 от 1992 г./ II категория: при 20 години трудов стаж и възраст 57 години за мъжете и 52 за жените;в) III категория: при 25 години трудов стаж и 60-годишна възраст за мъжете и 20 години трудов стаж и 55-годишна възраст за жените.3. /И.. - ДВ, бр. 102 от 1967 г. и бр. 61 от 1971 г./. Право на пенсия по условията на благоприятната категория труд се добива при наличност най-малко на две трети от изискуемия се за тази категория трудов стаж. Спорните периоди трудов стаж са във времевия обхват на Закона за пенсиите /ЗП - отменен с § 12, т. 2 ПЗР на КСО/ и на Правилника за категоризиране на труда при пенсиониране /ПКТП - отменен с чл. 1 на ПМС № 75 от 31.03.1998 г., считано от 01.01.2000 г. - обн., ДВ, бр. 39 от 07.04.1998 г., изм. и доп., бр. 123 от 23.10.1998 г./. Според чл. 2, ал. 2 ЗП /отм./, Министерският съвет определя кой труд към коя категория се причислява съобразно характера и особените условия на труда. Това свое правомощие Министерският съвет е изпълнил с приетия от него Правилник за категоризиране на труда при пенсиониране /сега отменен/. Действително стажът, който е заемал жалбоподателя през този период се зачита за втора категория труд, съгласно цитирания по-горе правилник, арг.66е от него, чесп. чл.15 от същия. Съгласно чл. 101 от ППЗП, отм., трудовият стаж се установява с осигурителни, трудови или занаятчийски ученически книжки или с документ, издаден от съответното предприятие, учреждение или организация. Трудовата книжка следва да съдържа след ред.ДВ бр. 40 от 1991 г., изм., бр. 5 от 1993 г., категорията труд и съответната точка от Правилника за категоризиране на труда при пенсиониране, по която се предлага, а за времето след 1 март 1991 г. и размерът на осигурителната вноска; датата на постъпването и датата на напускането на работата, а за надничарите

се отбелязват и отработените надници за съответните месеци, когато са работили по-малко от 25 дни в месеца. Тази разпоредба не се отнася за случаите, упоменати в ал. 6 на чл. 96, при които отработените надници се посочват помесечно; когато няма данни за получаваното трудово възнаграждение, в издаваните документи за пенсиониране се посочва минималната /началната/ заплата, предвидена за съответната длъжност в съответния отрасъл или дейност.

Нормата на чл. 5 от Наредба за трудовата книжка и трудовия стаж, Приета с ПМС № 72 от 30.12.1986 г., Обн. ДВ. бр.11 от 10 Февруари 1987г., отм. ДВ. бр.102 от 3 Декември 1993г., относима за периода 10.05.1990г. до 01.03.1991г., сочи, че в трудовата книжка освен данните, посочени в чл. 349 от Кодекса на труда се вписват: шифровият номер на професията, квалификационното равнище и продължителността на работното време, когато е уговорено непълно работно време или надомна работа.

Нормата на чл.6 от същата Наредба, въвежда като необходими изисквания при прекратяването на трудовото правоотношение, продължителността на трудовия стаж, придобит от работника в предприятието към датата на прекратяването на трудовото правоотношение, да се записва с цифри и думи и да се подписва от счетоводителя и ръководителя на предприятието, като се подпечатва с печата на предприятието.

В мотивите на обжалваното решение и за да не зачете стажа на жалбоподателя от втора категория труд, административният орган се позовава на т.6 от Инструкция № 2492 за реда и начина на издаване на документи за трудов стаж /Д.в.бр.20/1968г./ и Наредбата за трудовите книжки /в. Известия бр.26/1953г./. Същите обаче са отменени съобразно пар. 3от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж, която влиза в сила от 1 януари 1987 г. и отменя Наредбата за трудовите книжки (обн., Изв., бр. 26 от 1953 г.; изм., бр. 74 от 1960 г.). Затова постановявайки обжалвания акт, административният орган не е приложил правилно материалния закон действал за периода 10.05.1990г. до 01.03.1991г. и относно съдържанието на трудовата книжка, поради което е постановил и незаконосъобразен акт, който подлежи на отмяна. Делото следва да бъде върнато като преписка на административния орган-ръководителя на ПО, който да събере доказателства, които да удостоверяват началото и края на трудовото правоотношение, заеманата длъжност, основанийето за прекратяване на трудовото правоотношение, продължителността на трудовия стаж на работника, категорията труд, както и други данни и обстоятелства, свързани с неговата трудова дейност от 10.05.1990г. до 01.03.1991г. във фирма "Пента" ООФ.

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК съдът следва да извърши контрол за законосъобразност върху обжалвания акт на всички основания по чл. 146 от АПК:

При извършена проверка за валидност на оспореното решение с оглед компетентността на органа, който го е постановил, съдът приема, че оспорваното решение е издадено от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, постановено в предвидената от закона писмена форма. Не се констатираха нарушения на административнопроизводствените правила, същото е съобразено с целта на закона. Административният орган е постановил незаконосъобразен акт, който не е съобразен с материалния закон, съображенията за което съдът изложи по-горе.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от 05.10.2012г. на А. Й. Н. от [населено място], [улица], ап.17, Решение на Директора на Столично управление „Социално осигуряване“ №РО-629 от 17.09.2012г., с което е оставена без уважение жалба № ЖП-711 от 16.08.2012г. на А. Й. Н. срещу Разпореждане № [ЕГН] изх.№ МП-52804#2 от 29.06.2012г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на ръководител „ПО“ при СУ „СО“ за ново произнасяне по заявлението А. Й. Н. за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по негово Заявление вх. № МП-52804 от 21.06.2012г. при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Р. Б. в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: